

តំណាងកម្មករនិយោជិត:

- ១- លោក មួង ឈាង មន្ត្រីដោះស្រាយវិវាទរបស់សម្ព័ន្ធសហជីព សុីខៅខូ
- ២- លោក ជឹម យៀង មន្ត្រីដោះស្រាយវិវាទរបស់សម្ព័ន្ធសហជីព សុីខៅខូ
- ៣- លោក ចេវ វ៉ាន់ណារ៉ា ប្រធានសហជីព
- ៤- លោក ឃឹន ហោ ទីប្រឹក្សាសហជីព
- ៥- កញ្ញា ធៀន សុភា កម្មករ

បញ្ហាគុណវិនិច្ឆ័យ

(នៅក្នុងរបាយការណ៍ផ្សះផ្សាមិនសះជា)

- ១- សូមឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ថ្នាំពេទ្យឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ទៅតាមជំងឺរបស់កម្មករ ។
- ២- សូមឱ្យក្រុមហ៊ុនអនុញ្ញាតឱ្យកម្មករកោសខ្យល់ និងសម្រាកនៅក្នុងបន្ទប់ពេទ្យ (ករណីកម្មករឈឺបន្ទាន់) ។
- ៣- សូមឱ្យក្រុមហ៊ុនប្តូរមុខមូលឱ្យកម្មករ (ករណីដេរបាក់មូល និងមិនត្រូវដាក់ទណ្ឌកម្មឱ្យកម្មកររកចុងមូលទេ) ។
- ៤- សូមឱ្យក្រុមហ៊ុនចែកខ្សែចងកន្ត្រៃ និងរៀបចំកន្លែងសម្រាប់ព្យួរបុង ។
- ៥- សូមឱ្យក្រុមហ៊ុនសាងសង់ទារកដ្ឋាន និងធ្វើបន្ទប់សម្រាប់បំបៅដោះកូន ។
- ៦- សូមឱ្យក្រុមហ៊ុនសាងសង់រោងបាយសម្រាប់កម្មករនិយោជិតហូបបាយថ្ងៃត្រង់ ឬពេលល្ងាច ។
- ៧- ស្នើសុំឱ្យក្រុមហ៊ុនទទួលយកទីប្រឹក្សាសហជីពឈ្មោះ ថា ចន្ទាត ចូលធ្វើការវិញ និងគិតប្រាក់រំលឹកពីថ្ងៃបញ្ឈប់រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការងារវិញ ។ ដោយឡែកលោក ហូ លីហួវ ជាមេធាវីតំណាងឱ្យក្រុមហ៊ុន លឹមឡាញ បានបញ្ជាក់ថា សហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជាប្រចាំក្រុមហ៊ុនពុំមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ ក្នុងការដាក់ពាក្យបណ្តឹង និងសុំឱ្យក្រុមហ៊ុនធ្វើការដោះស្រាយឡើយ ដោយមូលហេតុថា កាលពីថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ នាយដ្ឋានវិវាទការងារបានចេញលិខិតបដិសេធការចុះបញ្ជីកាសហជីពជាបណ្តោះអាសន្ន ។

អំណាចយុត្តាធិការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលទទួលអំណាចក្នុងការចេញសេចក្តីបង្គាប់នេះ ដោយយោងតាមជំពូកទី១២ ផ្នែកទីពីរ(ខ)(មាត្រា ៣០៩ ដល់ ៣១៧) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ប្រកាសស្តីពីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ វិធាននៃនីតិវិធីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ដែលភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធនៃប្រកាសលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ និងប្រកាសស្តីពីការតែងតាំងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១៣៣ កប/ប្រក ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០ (អាណត្តិទី៨) ។

Handwritten signature

ការព្យាយាមផ្សះផ្សាវិវាទការងាររួម ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសេចក្តីបង្គាប់នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមជំពូក ទី១២ ផ្នែកទី ២ (ក) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ។ ប៉ុន្តែការផ្សះផ្សានោះ ភាគីទាំងពីរមិនបានឯកភាពសះជានឹងគ្នាឡើយ ហើយរបាយការណ៍ស្តីពីការមិនសះជាលេខ ២៨១ កប/អក/វក ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ត្រូវបាន បញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី១៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ។

សវនាការ និង សង្ខេបនីតិវិធី

ទីកន្លែងសវនាការ : ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ភូមិត្រីលេខ ៧២ ផ្លូវលេខ ៥៩២ កាច់ជ្រុងផ្លូវលេខ ៣២៧ (ទល់មុខវិទ្យាល័យឥន្ទ្រទេវី), សង្កាត់បឹងកក់ ២, ខណ្ឌទួលគោក, រាជធានីភ្នំពេញ ។

កាលបរិច្ឆេទសវនាការ : លើកទី១: ថ្ងៃទី ២៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១១ (វេលាម៉ោង ០២:០០ នាទី រសៀល) ។
លើកទី២: ថ្ងៃទី ២៨ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ (វេលាម៉ោង ០៤:៣០ នាទី រសៀល) ។

បញ្ហានៃនីតិវិធី:

នៅថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១១ នាយកដ្ឋានវិវាទការងារបានទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់សម្ព័ន្ធសហជីព ប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា ស្តីពីការទាមទារសុំឱ្យក្រុមហ៊ុនកែលម្អកូដលើការងារមួយចំនួន ឱ្យបានល្អ ប្រសើរឡើង ។ បន្ទាប់ពីទទួលពាក្យបណ្តឹងនេះមក នាយកដ្ឋានវិវាទការងារបានចាត់មន្ត្រីជំនាញធ្វើការដោះស្រាយ វិវាទការងារ នៅថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១១ ដោយទទួលបានលទ្ធផលមិនសះជានឹងគ្នាចំនួន ០៧ ចំណុចលើការ ទាមទារចំនួន ០៧ ចំណុច ។ ចំណុចមិនសះជាចំនួន ០៧ ចំណុចនេះ ត្រូវបានបញ្ជូនមកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅ ថ្ងៃទី១៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ តាមរបៀបរបាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមមិនសះជាលេខ ២៨១ កប/អក/វក ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ។

បន្ទាប់ពីបានទទួលសំណុំរឿងរួចមក លេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានធ្វើការកោះអញ្ជើញ ភាគីនិយោជក និងភាគីកម្មករនិយោជិតមកសវនាការ និងធ្វើការផ្សះផ្សាលើករណីមិនសះជាចំនួន ០៧ ចំណុចនេះ នៅសវនាការលើកទី១: ថ្ងៃទី ២៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១១ (វេលាម៉ោង ០២:០០ នាទី រសៀល) និង លើកទី២: ថ្ងៃទី ២៨ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ (វេលាម៉ោង ០៤:៣០ នាទី រសៀល) ។

ភាគីទាំងពីរមានវត្តមានតាមការកោះអញ្ជើញរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅសវនាការទាំងពីរលើក ។ នៅថ្ងៃសវនាការ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានធ្វើការផ្សះផ្សា និងបានព្យាយាមសួររកនូវព័ត៌មានផ្សេងៗបន្ថែម ទៀត ដែលទាក់ទងទៅនឹងមិនសះជាចំនួន០៧ចំណុចនេះ ហើយបានទទួលលទ្ធផលសះជាចំនួន ៥ ចំណុច គឺចំណុច វិវាទទី១ ចំណុចវិវាទទី២ ចំណុចវិវាទទី៣ ចំណុចវិវាទទី៤ និង ចំណុចវិវាទទី៥ នៅសល់ចំនួន ០២ ចំណុច គឺ ចំណុចវិវាទទី៦ និងចំណុចវិវាទទី៧ ។ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណា និងដោះស្រាយលើចំណុច វិវាទទាំង០២ចំណុចនេះ ដោយផ្អែកលើភស្តុតាង និងការរកឃើញនៃអង្គហេតុនៅផ្នែកខាងក្រោម ។

Mac

ជាទូទៅភាគីវិវាទ ដែលមកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមានសិទ្ធិជ្រើសរើសប្រភេទសេចក្តីបង្គាប់ជាប់ កាតព្វកិច្ច ឬសេចក្តីបង្គាប់មិនជាប់កាតព្វកិច្ច ទោះបីជាវិវាទនេះជាវិវាទអំពីសិទ្ធិ ឬវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍ក៏ ដោយ ។ ប៉ុន្តែផ្នែកលើអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា ស្តីពីការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវទំនាក់ទំនងវិជ្ជាជីវៈ ក្នុង ឧស្សាហកម្មកាត់ដេរសំលៀកបំពាក់ ដែលចុះហត្ថលេខា ដោយសហភាពសហជីព សហព័ន្ធសហជីព និងសហជីព ចំនួន ៦ និងប្រធានសមាគមរោងចក្រកាត់ដេរនៅកម្ពុជា នៅថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១០ ភាគីដែលជាហត្ថលេខី នៃអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នានេះ យល់ព្រមទទួលយកសេចក្តីបង្គាប់ជាប់កាតព្វកិច្ច ចំពោះវិវាទអំពីសិទ្ធិ ។ ចំណែកវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍វិញ ភាគីដែលជាហត្ថលេខីនៃអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នានេះ មានសិទ្ធិ ជ្រើសរើសសេចក្តីបង្គាប់ ជាប់កាតព្វកិច្ច ឬសេចក្តីបង្គាប់មិនជាប់កាតព្វកិច្ច នៅពេលសវនាការអាជ្ញាកណ្តាល ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ដោយសារភាគីទាំងពីរជាហត្ថលេខីនៃអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នា ស្តីពីការ ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវទំនាក់ទំនងវិជ្ជាជីវៈក្នុងឧស្សាហកម្មកាត់ដេរសំលៀកបំពាក់ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ។ សេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល ដែលដោះស្រាយវិវាទអំពីសិទ្ធិត្រូវជាប់កាតព្វកិច្ច ហើយភាគីទាំងពីរមិន មានសិទ្ធិប្តឹងជំទាស់លើសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលើចំណុចវិវាទអំពីសិទ្ធិនោះទេ ព្រោះភាគី ទាំងពីរបានព្រមព្រៀងគ្នា ឱ្យសេចក្តីសម្រេចនេះជាសេចក្តីសម្រេច ដែលជាប់កាតព្វកិច្ច តាមរយៈអនុស្សរណៈនៃ ការយោគយល់គ្នារួចហើយ ។ ចំណែកសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល ដែលទាក់ទងអំពីផលប្រយោជន៍នៅក្នុងសំណុំ រឿងនេះ គឺមិនជាប់កាតព្វកិច្ចទេ ពីព្រោះភាគីទាំងពីរជ្រើសរើសយកសេចក្តីបង្គាប់មិនជាប់កាតព្វកិច្ច ។ ការប្តឹង ជំទាស់របស់ភាគីទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលើចំណុចវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍ នឹងមិន បណ្តាលឱ្យប៉ះពាល់ទៅដល់កាតព្វកិច្ចក្នុងការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេច ដែលជាវិវាទអំពីសិទ្ធិទេ ដោយអនុលោមតាម ស្មារតីនៃអនុស្សរណៈនៃការយោគយល់គ្នាខាងលើនោះ ។

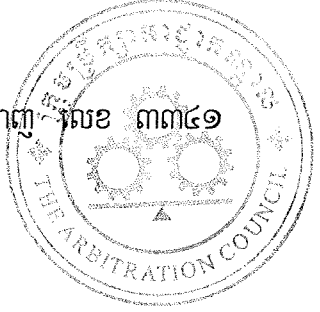
កស្មាន

សាក្សី និង អ្នកជំនាញក្រៅពីភាគី : គ្មាន

ឯកសារ វត្ថុតាង ដែលក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលយកមកពិចារណាមាន

ក- ឯកសារបានទទួលពីភាគីនិយោជក :

- ១- លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិរបស់នាយកក្រុមហ៊ុន សឹម ឡាញ ប្រគល់សិទ្ធិជូនលោកមេធាវី ហូ សិហូរ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១១ ។
- ២- សារណាសង្ខេបនៃវិវាទការងារ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ។
- ៣- វិញ្ញាបនប័ត្របញ្ជាក់ការចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មរបស់ក្រុមហ៊ុន សឹម ឡាញ លេខ ៣៣៤១ ពណ.បអព ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០ ។
- ៤- លក្ខន្តិកៈក្រុមហ៊ុន សឹម ឡាញ ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១០ ។

Handwritten signature

៥- បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រុមហ៊ុន លីមីត ឡាញ ចុះបញ្ជីកាលេខ ០៤១ កប/អក/អធិក ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០ ។

៦- រូបថតចំនួន ៧ សន្លឹក បង្ហាញពីទារកដ្ឋាន បន្ទប់ព្យាបាល បន្ទប់បំបៅដោះកូន និងកន្លែងព្យាបាល ។

៧- ពាក្យស្នើសុំជូនពិនិត្យភស្តុតាង និងការជូនព័ត៌មានទាក់ទងនឹងវិវាទជូនក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ចុះ ថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ។

៨- លិខិតរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ លេខ ៣៥៨ កប ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ជំរាបមកលោកប្រធានសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្ពុជាកាត់ដេរកម្ពុជា ស្តីពីការស្នើ សុំចុះបញ្ជីកាលេខសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្ពុជាកាត់ដេរនៃរោងចក្រ សាង រ៉ូ រោងចក្រ ម៉េង យ៉ាន រោងចក្រ លីមី ឡាញ រោងចក្រ អេស អិល រោងចក្រ អ៊ិនធើប្រាយ និងសហជីពអង្គការភូមិកុមារ អរុណរកម្ពុជា ។

៩- កិច្ចសន្យាការងារមានចំណែកណាត់ ៦ ខែ របស់ឈ្មោះ ថា ចន្ទាត ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១០ ។

១០- កិច្ចសន្យាការងារមានចំណែកណាត់ របស់ឈ្មោះ ជួប ណារ៉ន ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០ ។

១១- បញ្ជីកម្មករដែលបានជ្រើសរើសពីដើមខែរហូតដល់ពាក់កណ្តាលខែមករា ។

១២- ពាក្យស្នើសុំជំទាស់នឹងការផ្តល់ភស្តុតាង និងការជូនព័ត៌មាន ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១ ។

១៣- លិខិតបដិសេធការប្តឹងទាមទាររបស់ឈ្មោះ នី ស្រីអាំ, ហោ សីហា, ហោ ឈុំ, ស សុភា, ជុន ប៊ូរី, ឌុន សុផល, សំ ប្លល់កូ, ម៉ៅ ស្រីពៅ, រិន អេងឡាំង, ស្រី ម៉ែ, ពេជ្ជ ពុំ, អ៊ាន វ៉ៃ, អ៊ុង រ៉ង ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១ ។

១៤- លិខិតរបស់សម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្ពុជាកាត់ដេរកម្ពុជា គោរពជូន លោកប្រធាននាយក- ដ្ឋានវិវាទការងារ ស្តីពីការជួយដោះស្រាយការបញ្ឈប់ការងារកម្មករខុសច្បាប់ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១១ ។

១៥- លិខិតរបស់សហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្ពុជាកាត់ដេរកម្ពុជានៃរោងចក្រ លីមី ឡាញ គោរពជូន លោកប្រធានសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្ពុជាកាត់ដេរកម្ពុជា ស្តីពីការជួយដោះស្រាយចំណុច ទាមទាររបស់សហជីពយើងខ្ញុំ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១១ ។

១៦- លិខិតចុះថ្ងៃទី០២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១១ របស់មេធាវីតំណាងក្រុមហ៊ុន ស្តីពីពាក្យស្នើសុំប្រកាស សេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលតាមកាលកំណត់ ។

ខ- ឯកសារបានទទួលពីភាគីកម្មករនិយោជិត :

១- លិខិតរបស់សម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្ពុជាកាត់ដេរកម្ពុជា លេខ ៣៦/១១ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែ

Mae

មីនា ឆ្នាំ២០១១ គោរពជូនលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ស្តីពីសារណាក្រុមហ៊ុន លីមីត
ឡាញ ។

២- លិខិតរបស់សម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា លេខ ២៦/១១ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែ
កុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១១ គោរពជូនឯកឧត្តមរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ស្តីពីសុំចុះ
បញ្ជីកាសហជីព ។

៣- លិខិតរបស់នាយកដ្ឋានវិវាទការងារលេខ ១១៦៦ កប/អក/វក ចុះថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០
ជំរាបមកលោក ចេវ វ៉ាន់ណារ៉ា ស្តីពីការស្នើសុំចុះបញ្ជីកាសហជីព ។

៤- ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីកាសហជីពរបស់ស្ថាបនិកសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរនៃក្រុមហ៊ុន
លីមីត ឡាញ ។

៥- លិខិតរបស់សម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា លេខ ១៦០/១០ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែ
វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ គោរពជូនលោកនាយកក្រុមហ៊ុន លីមីត ឡាញ ស្តីពីជូនដំណឹងលទ្ធផលបោះឆ្នោត
បង្កើតសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរ ។

៦- លិខិតរបស់សម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា លេខ ១៥៦/១០ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែ
តុលា ឆ្នាំ២០១១ គោរពជូនលោកនាយកក្រុមហ៊ុន លីមីត ឡាញ ស្តីពីជូនដំណឹងបោះឆ្នោតបង្កើត
សហជីពថ្មី ។

៧- ស្នាមមេដៃពីងពាក់របស់កម្មករ កម្មការិនី នៃរោងចក្រ លីមីត ឡាញ គោរពជូនលោកប្រធានលិខិត
របស់សម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា ។

៨- ស្នាមមេដៃកម្មករស្នើសុំឱ្យក្រុមហ៊ុន លីមីត ឡាញ ជួយកាត់ភាគទានសហជីព ។

៩- លិខិតរបស់សម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១
គោរពជូនក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ស្តីពីការជំទាស់សារណា និងឯកសាររបស់ក្រុមហ៊ុន ។

១០- សេចក្តីជូនដំណឹងរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ លេខ ១៦ សកបយ
ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២ ស្តីពីការចុះបញ្ជីអង្គការវិជ្ជាជីវៈ និងការបញ្ជាក់ភាពជាតំណាង
របស់អង្គការវិជ្ជាជីវៈនៃកម្មករនិយោជិត ។

១១- សេចក្តីជូនដំណឹងរបស់ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ លេខ ០២១ កកបវ ចុះថ្ងៃទី១៥
ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៦ ស្តីពីការចុះបញ្ជីនៃអង្គការវិជ្ជាជីវៈ ។

១២- លិខិតលេខ ៤៤/១១ សបក ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១១ របស់ប្រធានសម្ព័ន្ធសហជីព
ប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា ជូនក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ស្តីពីសារណាទាក់ទងវិវាទនៅ
ក្រុមហ៊ុន លីមីត ឡាញ ។

១៣- លិខិតលេខ ៤៦/១១ សបក ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១ បញ្ជាក់ថា លោក មូ ឈាង មន្ត្រីរបស់សម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា មានសិទ្ធិគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចូលរួម ដោះស្រាយសំណុំរឿងរបស់ក្រុមហ៊ុន សឹម ឡាញ។

១៤- ពាក្យសុំចុះបញ្ជីកាសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរប្រចាំក្រុមហ៊ុន សឹម ឡាញ របស់ ស្ថាបនិកសហជីព ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១០ ។

គ- ឯកសារបានទទួលពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

១- របាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន សឹម ឡាញ លេខ ២៨១ កប/អក/វក ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ។

២- កំណត់ហេតុនៃការជូនដំណឹងវិវាទការងាររួមរបស់ក្រុមហ៊ុន សឹម ឡាញ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០១១ ។

ឃ- ឯកសារបានទទួលពីលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

១- លិខិតអញ្ជើញភាគីនិយោជកចូលរួមសវនាការ លេខ ២០៨ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ២០១១ ។

២- លិខិតអញ្ជើញភាគីកម្មករនិយោជិតចូលរួមសវនាការ លេខ ២០៩ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ។

៣- ការព្រមព្រៀងយកសេចក្តីបង្គាប់ជាប់កាតព្វកិច្ចលើចំណុចវិវាទអំពីសិទ្ធិ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០១១ ។

អង្គហេតុ

- ក្រោយពីបានពិនិត្យរបាយការណ៍នៃការជូនដំណឹងវិវាទការងាររួម
- ក្រោយពីបានស្តាប់អំណះអំណាងរបស់តំណាងភាគីកម្មករនិយោជិត និង ភាគីនិយោជក
- ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារបន្ថែម

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា :

- ក្រុមហ៊ុន សឹម ឡាញ អ៊ិនធើណេសិនណេល (ខេមបូឌា) ហ្គាមេន (ក្រុមហ៊ុន សឹម ឡាញ) បានចុះ បញ្ជីពាណិជ្ជកម្មថ្ងៃទី១៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០ ។ បច្ចុប្បន្ន ក្រុមហ៊ុនមានជួលកម្មករនិយោជិតសរុប ចំនួនប្រហែល ៦៥០ នាក់ ។
- សហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជានៃក្រុមហ៊ុន ជាភាគីដើមបណ្តឹងក្នុងសំណុំរឿងនេះ ប៉ុន្តែ សហជីពនេះមិនទាន់ទទួលបានវិញ្ញាបនប័ត្រចុះបញ្ជីកាសហជីពនៅឡើយទេ ។

Handwritten signature or mark in the bottom right corner.

- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់ថា សហជីពមានសមាជិកចំនួនប្រមាណ ២០០ នាក់។ ភាគីក្រុមហ៊ុនមិនដឹងពីចំនួនសមាជិកសហជីពនោះទេ ដោយសារសហជីពនៅមិនទាន់បានស្នើសុំឱ្យក្រុមហ៊ុនកាត់ប្រាក់ភាគទានសហជីពនៅឡើយ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានដាក់លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិ ដែលមានកម្មករនិយោជិតចំនួន១៦៣នាក់ ដែលបានផ្ទេរសិទ្ធិជូនលោកប្រធានសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា នៅថ្ងៃទី០១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១ មានកម្មករនិយោជិតចំនួន ១៣ នាក់ ក្នុងចំណោមកម្មករនិយោជិតចំនួន ១៦៣ នាក់ បានជំទាស់នឹងការទាមទារចំនួន០៧ចំណុច ដែលប្តឹងដោយភាគីសហជីព ដោយរួមបញ្ចូលទាំងការទាមទារឱ្យកម្មករវិនិ ថា ចន្ទាត ចូលធ្វើការវិញផងដែរ។ ដូចនេះនៅសល់កម្មករនិយោជិតចំនួន ១៥០ នាក់ផ្សេងទៀត នៅធ្វើការទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនទទួលយកកម្មករវិនិ ថា ចន្ទាត ឱ្យចូលធ្វើការវិញ។
- ភាគីនិយោជកយល់ថា តាមរយៈលិខិតផ្ទេរសិទ្ធិខាងលើនេះ គឺកម្មករនិយោជិតបានផ្ទេរសិទ្ធិទៅឱ្យលោកប្រធានសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា ពោលគឺមិនមែនទៅឱ្យឈ្មោះ មូឈាង ដែលជាមន្ត្រីដោះស្រាយវិវាទរបស់សម្ព័ន្ធនោះទេ។
- តាមរយៈសវនាការលើកទី២ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានឱ្យភាគីកម្មករនិយោជិតដាក់លិខិតបញ្ជាក់បន្ថែមពីលោកប្រធានសម្ព័ន្ធទាក់ទងនឹងភាពជាតំណាងនេះ។ នៅថ្ងៃទី០៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១១ ភាគីកម្មករនិយោជិតបានដាក់លិខិតបញ្ជាក់ភាពជាតំណាងនេះមកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ដោយបញ្ជាក់ពីភាពជាតំណាងស្របច្បាប់របស់លោក មូ ឈាង នៅក្នុងការចូលរួមដោះស្រាយចំណុចវិវាទទាំងនេះ។

ចំណុចវិវាទទី៦: កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនសង់រោងបាយសម្រាប់កម្មករនិយោជិតហូបបាយថ្ងៃត្រង់ និងពេលល្ងាចនៅពេលកម្មករនិយោជិតធ្វើការថែមម៉ោង

- ម៉ោងធ្វើការនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន : ពេលព្រឹកពីម៉ោង ៧:០០ រហូតដល់ម៉ោង ១១:០០ថ្ងៃ (ពីម៉ោង ១១:០០ ថ្ងៃរហូតដល់ម៉ោង ១២:០០ថ្ងៃត្រង់ជាពេលសម្រាកហូបបាយថ្ងៃត្រង់)។ ពេលថ្ងៃពីម៉ោង ១២:០០ថ្ងៃត្រង់រហូតដល់ម៉ោង៤:០០រសៀល។
- កម្មករនិយោជិតភាគច្រើនធ្វើការបន្ថែមម៉ោងបន្តពីម៉ោង៤:០០រសៀល រហូតដល់ម៉ោង ៦:០០ល្ងាច។ ហើយសម្រាកហូបបាយពេលល្ងាច។ កម្មករនិយោជិតខ្លះបន្តធ្វើការបន្ថែមម៉ោងពីម៉ោង ៦:៣០ នាទីល្ងាចរហូតដល់ម៉ោង ៨:៣០ នាទីយប់។
- ចាប់តាំងពីពាក់កណ្តាលឆ្នាំ២០១០មក ក្រុមហ៊ុនបានចេញគោលការណ៍ឱ្យកម្មករនិយោជិតនៅក្រៅរោងចក្រនៅពេលចប់ម៉ោងធ្វើការ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងនៅពេលកម្មករនិយោជិតឈប់សម្រាកហូប

Handwritten signature or mark.

បាយថ្ងៃត្រង់ និងពេលល្ងាចផងដែរ ។ គោលការណ៍នេះមិនមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនោះទេ ។ ក្រោយមក (ភាគីទាំងពីរមិនដឹងកាលបរិច្ឆេទច្បាស់លាស់នោះទេ) ដោយមានការស្នើសុំពីកម្មករនិយោជិត ក្រុមហ៊ុនបានអនុញ្ញាតឱ្យកម្មករនិយោជិតហូបបាយទាំងពេលថ្ងៃ និងបាយពេលល្ងាចនៅរបៀងរោងចក្រ ដែលស្ថិតនៅក្នុងបរិវេណរបស់រោងចក្រ ។

- កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យនិយោជកសង់រោងបាយ ដោយផ្តល់អំណះអំណាងថា កម្មករនិយោជិតហូបបាយនៅតាមចិញ្ចើមផ្លូវ ដែលមានឡាន ម៉ូតូ ជិះឆ្កែកាត់ បណ្តាលឱ្យហុយធ្លាក់ចូលអាហាររបស់ពួកគាត់ ហើយកម្មករនិយោជិតខ្លះទៀតអង្គុយលើតដ្ឋស៊ីម៉ង់ លើស្មៅ និងពេលខ្លះអង្គុយហូបបាយ ដោយឈរព្រោះមិនមានកន្លែងសម្រាកអង្គុយហូប ។ ទង្វើទាំងនេះ ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សុខភាពរបស់កម្មករនិយោជិត ម្យ៉ាងការសម្រាកហូបបាយថ្ងៃត្រង់មានពេលតែ ០១ ម៉ោងប៉ុណ្ណោះ រីឯការសម្រាកហូបបាយពេលល្ងាចភាគច្រើន គឺមានពេលតែ ៣០ នាទីប៉ុណ្ណោះ ។ ទាំងនេះ ជារយៈពេលតិចតួចសម្រាប់កម្មករនិយោជិតធ្វើដំណើរទៅផ្ទះ ដើម្បីហូបបាយ ។ ភាគីកម្មករនិយោជិតក៏បានបញ្ជាក់ដែរថា ច្បាប់ស្តីពីការងារ និងយុត្តិសាស្ត្ររបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក៏បានបញ្ជាក់ដែរថា និយោជកមានកាតព្វកិច្ចត្រូវសង់រោងបាយដល់កម្មករនិយោជិត ។ ភាគីកម្មករនិយោជិតមិនបានលើកឡើងពីមាត្រាជាក់លាក់នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ និងយុត្តិសាស្ត្ររបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងណាមួយនោះទេ ។
- ភាគីនិយោជកអះអាងថា និយោជកមិនមានកាតព្វកិច្ចត្រូវសង់រោងបាយជូនកម្មករនិយោជិតនោះទេ និយោជកមិនបានលើកហេតុផលផ្លូវច្បាប់ ដើម្បីការពារជំហរនេះទេ ប៉ុន្តែបានបញ្ជាក់ថា ការផ្តល់ជូនកន្លែងហូបបាយនៅរបៀងរបស់រោងចក្រ ជាការផ្តល់ជូនគ្រប់គ្រាន់ហើយ ។
- ភាគីទាំងពីរមិនមានកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀបចំឱ្យមានកន្លែងហូបបាយនោះទេ ។

ចំណុចវិវាទទី៧: ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនទទួលយកកម្មករនិយោជិតឈ្មោះ ថា ចន្ទាត ចូលធ្វើការវិញ និងគិតប្រាក់រំលឹកចាប់ពីថ្ងៃបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញ

ករណីវិវាទការងាររួម ឬមិនមែនវិវាទការងាររួម :

- ភាគីនិយោជកលើកឡើងថា វិវាទនេះមិនមែនជាវិវាទការងាររួមនោះទេ ដោយសារវិវាទនេះ កើតឡើង រវាងកម្មករនិយោជិតតែម្នាក់ គឺកម្មករិនី ថា ចន្ទាត និងនិយោជក ដោយយោងលើមាត្រា ៣០០ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមិនមានយុត្តាធិការលើវិវាទនេះទេ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតយល់ឃើញថា វិវាទនេះជាវិវាទការងាររួម ដោយសារមានការគាំទ្រពីកម្មករនិយោជិតជាច្រើននាក់បានផ្តិតមេដៃគាំទ្រ ការទាមទារឱ្យកម្មករិនី ថា ចន្ទាត ចូលធ្វើការវិញ ។ ម្យ៉ាងតាមរបាយការណ៍មិនសះជារបស់ក្រសួងការងារក៏បានបញ្ជាក់ដែរថា វិវាទនេះ ជាវិវាទការងាររួម ។

Handwritten signature or mark.

ករណីកម្មការិនី ថា ចន្ទាត :

- កិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មការិនី ថា ចន្ទាត មានរយៈពេលដំបូង២ខែ ជាកិច្ចសន្យាសាកល្បង គឺចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃទី១៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១០ ដល់ថ្ងៃទី១៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០ ។ បន្ទាប់មក កម្មការិនី ថា ចន្ទាត បានចុះកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចំណាត់ថ្ងៃទី១៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០ ដល់ថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ ។
- ក្រុមហ៊ុនបានជូនដំណឹងពីការមិនបន្តកិច្ចសន្យាការងារទៅកម្មការិនី ថា ចន្ទាត នៅថ្ងៃទី០៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ មុនថ្ងៃដែលកិច្ចសន្យាត្រូវផុតកំណត់ថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ ។ ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់ថា នៅថ្ងៃទី០៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ ប្រធានរដ្ឋបាលឈ្មោះ ស៊ុត សោភ័ណ្ណ បានហៅកម្មការិនី ថា ចន្ទាត មកប្រាប់ពីការមិនបន្តកិច្ចសន្យា ដោយបញ្ជាក់ថា ប្រសិនបើលាឈប់ពីសហជីព និយោជកនឹងបន្តកិច្ចសន្យាឱ្យ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតអះអាងថា ការមិនបន្តកិច្ចសន្យា ដោយសារតែការរើសអើងសហជីព ពីព្រោះកម្មការិនី ថា ចន្ទាត ជាទីប្រឹក្សាសហជីព ។
- ក្រៅពីមូលហេតុខាងលើ កម្មករបានដាក់ភស្តុតាងបញ្ជាក់ទៀតថា ចំពោះកម្មករនិយោជិត ដែលធ្វើការនៅក្នុងក្រុមការងារជាមួយ ថា ចន្ទាត គឺមានចំនួន ១០ នាក់ ហើយក្នុងនោះមានកម្មករនិយោជិតចំនួន ៩ នាក់ ដែលនិយោជកបន្តកិច្ចសន្យាការងារជូន ។
- កម្មការិនី ថា ចន្ទាត មានប្រាក់ឈ្នួលគោលចំនួន ៦១ ដុល្លារអាមេរិក និង ប្រាក់រង្វាន់ដុល្លារអាមេរិក ព្រមទាំងប្រាក់បន្ថែមម៉ោងទៀត ជាមធ្យមទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលពី ៩០ ទៅ ១០០ ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយខែ ។
- កម្មការិនី ថា ចន្ទាត បានទទួលប្រាក់ឈ្នួលចុងក្រោយ ប្រាក់បំណាច់បញ្ចប់កិច្ចសន្យា និងប្រាក់ឧបត្ថម្ភផ្សេងៗទៀតរួចអស់ហើយ ។
- តាមរយៈភស្តុតាងនេះ និយោជកក៏បានដាក់ឯកសារបញ្ជាក់ពីចំនួនកម្មករនិយោជិត ដែលបានបញ្ចប់កិច្ចសន្យានៅថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ ដោយនៅក្នុងនោះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញដូចការអះអាងរបស់កម្មករនិយោជិតថា កម្មករនិយោជិតចំនួន៩នាក់ ដែលធ្វើការនៅក្នុងក្រុមការងារជាមួយ ថា ចន្ទាត ពិតជាត្រូវបានក្រុមហ៊ុនបន្តកិច្ចសន្យាឱ្យ លើកលែងតែកម្មការិនី ថា ចន្ទាត មែន ។
- ក្រុមហ៊ុនបញ្ជាក់ទៀតថា រដ្ឋបាលរបស់ក្រុមហ៊ុនមិនបាននិយាយបញ្ជាសហជីពជាមួយ ថា ចន្ទាត នោះទេ ហើយក្រុមហ៊ុនមិនមានការរើសអើងសហជីពនោះទេ ពីព្រោះក្រុមហ៊ុនក៏មិនបានដឹងថា គាត់ជាប់ឆ្នោតជាទីប្រឹក្សាសហជីពដែរ ក្រុមហ៊ុនទើបតែដឹងនៅពេលដែលសហជីពដាក់ពាក្យបណ្តឹងមកក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈប៉ុណ្ណោះ ។

Handwritten signature or mark.

- មួយវិញទៀត ភាគីនិយោជកបញ្ជាក់ថា ការមិនបន្តនេះ គឺដោយសារតែកម្មការិនី ថា ចន្ទាត ធ្វើការមិនល្អ និងមិនគោរពតាមបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រុមហ៊ុន ។ កម្មការិនីបានឈប់សម្រាកចំនួន៥លើក នៅក្នុងខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត និងនៅពេលបំពេញការងារ មិនស្តាប់បង្គាប់មេការ ។ ភាគីក្រុមហ៊ុនមិនបានដាក់ភស្តុតាងបញ្ជាក់ពីការឈប់សម្រាក ដោយមិនមានការអនុញ្ញាតនោះទេ ដូចជាបញ្ជីបញ្ជាក់ពីអវត្តមាន ឬក៏លិខិតព្រមានផ្សេងៗ ។ លើសពីនេះទៅទៀត ភាគីក្រុមហ៊ុនក៏បានបញ្ជាក់តាមសារណារបស់ខ្លួនថា ក្រុមហ៊ុនមិនបន្តកិច្ចសន្យានៅថ្ងៃនោះ មានកម្មករចំនួន២នាក់ (ថា ចន្ទាត និងជួប ណារ៉េន ដែលនៅក្រុមផ្សេង) ដោយបញ្ជាក់ថា កម្មករទាំងពីរនាក់មានស្ថានភាពដូចគ្នា តែកម្មករជួប ណារ៉េន មិនបានធ្វើការតវ៉ាអ្វីឡើយ ។
- កម្មករនិយោជិតអះអាងបន្តថា ថា ចន្ទាត មិនដែលបានឈប់សម្រាកដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ឬទទួលបានការព្រមាននោះទេ ។ មួយវិញទៀត ថា ចន្ទាត ជាកម្មករនិយោជិតមានជំនាញមូល១ និងមូល២ ។ និយោជកក៏បានទទួលស្គាល់ផងដែរថា ថា ចន្ទាត ជាកម្មករជំនាញមែន ប៉ុន្តែគ្រាន់តែបញ្ជាក់ថា ការមិនបន្តកិច្ចសន្យាការងារជូនគាត់ ដោយសារការអវត្តមានគ្មានច្បាប់ ការមិនស្តាប់បង្គាប់មេការ និងការងារមិនល្អ ។

ករណីសមាភាពជាទីប្រឹក្សាសហជីព :

- នៅថ្ងៃទី២៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១០ សហជីពបានជូនដំណឹងទៅក្រុមហ៊ុនអំពីបេក្ខជន ដែលឈរឈ្មោះបោះឆ្នោតជ្រើសរើសថ្នាក់ដឹកនាំសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា ដោយនៅក្នុងនោះមានឈ្មោះរបស់ ថា ចន្ទាត ជាបេក្ខជនដែរ ។
- នៅថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១០ សហជីពបានរៀបចំបោះឆ្នោត ។
- នៅថ្ងៃទី១២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ សហជីពបានដាក់លិខិតស្នើសុំចុះបញ្ជីការនៅក្រសួងការងារ ។
- នៅថ្ងៃទី១៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០ ក្រុមហ៊ុនបានដាក់ពាក្យជំទាស់ទៅនឹងការចុះបញ្ជីការនេះ ។
- ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកមិនឃើញថា មានភស្តុតាង ឬលិខិតស្នាមណាមួយ ដែលបញ្ជាក់ថា ថា ចន្ទាត ជាទីប្រឹក្សារបស់សហជីព ដែលបានជាប់ឆ្នោតនោះឡើយ ។

ហេតុអ្វីបានជាសេចក្តីសម្រេច:

មុននឹងធ្វើការពិចារណាចំណុចវិវាទទាំងពីរនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងធ្វើការពិចារណាដូចខាងក្រោម:

តើសម្បត្តិសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជាមានគុណវឌ្ឍន៍គ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីកំណត់កម្មករនិយោជិតចំនួន ១៥០ នាក់ ដែលធ្វើការរឹងពាក់វាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដើម្បីមកដោះស្រាយនៅចំពោះមុខក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលដែរ ឬទេ?

Mea

នៅក្នុងករណីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា មានកម្មករនិយោជិតចំនួន ៣ នាក់ ដែលជាភាគីវិវាទ បានមកបង្ហាញខ្លួនដោយផ្ទាល់នៅចំពោះមុខក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល ហើយមានកម្មករនិយោជិតចំនួន ១៥០ នាក់ ដែលពឹងពាក់ ប្រធានសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា ដើម្បីឱ្យជួយដោះស្រាយវិវាទរបស់ពួកគាត់នៅចំពោះមុខ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល។

ប្រការ១៩ នៃប្រកាសលេខ០៩៩ កសបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ ចែងថា "ភាគីវិវាទអាចមក បង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលដោយផ្ទាល់ខ្លួន ឬដោយមានអ្នកអម ឬតំណាងដោយមេធាវី ដែលជាសមាជិក នៃគណៈមេធាវីនៃព្រះរាជណាចក្រកម្ពុជា ឬដោយបុគ្គលផ្សេងទៀត ដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ពីភាគីនោះ "។

ដូចនេះ យោងតាមប្រការ១៩ នៃប្រកាសលេខ០៩៩ ខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា លោក ប្រធានសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា មានលិខិតពឹងពាក់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីកម្មករនិយោជិត ចំនួន ១៥០ នាក់ ហើយបានបញ្ជាក់ថា លោក មូ ឈាង មានសិទ្ធិគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការដោះស្រាយវិវាទ។ ដូច្នេះ លោក មូ ឈាង ជាមន្ត្រីសម្ព័ន្ធសហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរកម្ពុជា មានសិទ្ធិតំណាងឱ្យកម្មករនិយោជិតចំនួន ១៥០ នាក់ នោះ។

ចំណុចវិវាទទី៦: កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនសង់រោងបាយសម្រាប់កម្មករនិយោជិតហូបបាយផ្ទៃក្នុង និង ពេលល្ងាចនៅពេលកម្មករនិយោជិតធ្វើការបន្ថែមម៉ោង

នៅក្នុងករណីនេះ ភាគីកម្មករនិយោជិតអះអាងថា និយោជកមានកាតព្វកិច្ចសង់រោងបាយឱ្យកម្មករ និយោជិត។ ភាគីនិយោជកវិញយល់ឃើញថា និយោជកមិនមានកាតព្វកិច្ចត្រូវសង់រោងបាយឱ្យកម្មករនិយោជិត នោះទេ។ ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណាថា តើនិយោជកមានកាតព្វកិច្ចរៀបចំឱ្យមាន រោងបាយដែរ ឬទេ?

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា មិនមានច្បាប់ស្តីពីការងារ និងបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងៗ ពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យ ការងារ ដែលកំណត់ពីកាតព្វកិច្ចរបស់និយោជកក្នុងការរៀបចំឱ្យមានរោងបាយនោះទេ។ និយោជកមានកាតព្វកិច្ច ត្រូវរៀបចំរោងបាយ នៅពេលគួរភាគីមានកិច្ចព្រមព្រៀងចែងពីកាតព្វកិច្ចនេះ រឺការមិនមានរោងបាយ បណ្តាលឱ្យ មានផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពរបស់កម្មករនិយោជិត។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៣៥/០៤- ហ្សាក់ស៊ិនតិច ហេតុផលចំណុចវិវាទទី២. លេខ ៨១/០៧-ស៊ុបត្រីម ហេតុផលចំណុចវិវាទទី៨ និងលេខ ៥៥/០៧ - ស៊ាវ គិញ ហេតុផលចំណុចវិវាទទី២) ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ភាគីក្រុមហ៊ុន និងភាគីកម្មករនិយោជិតមិនមានកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយ ឬបទបញ្ជា ផ្ទៃក្នុង ចែងពីកាតព្វកិច្ចរបស់និយោជកត្រូវរៀបចំឱ្យមានរោងបាយជូនកម្មករនិយោជិតនោះទេ។

Handwritten signature

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា អំណះអំណាងក្នុងការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត គឺផ្ទុយទៅ
នឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែងរបស់ក្រុមហ៊ុន ដែលកម្មករនិយោជិតក៏យល់ស្របដែរថា "កម្មករនិយោជិត គឺត្រូវបាន
អនុញ្ញាតឱ្យហូបបាយនៅរៀងរាល់ថ្ងៃក្នុងបរិវេណក្រុមហ៊ុន" ដែលមិនមែននៅតាមចិញ្ចើមផ្ទះនោះឡើយ ។ ហេតុនេះ
អំណះអំណាងរបស់កម្មករនិយោជិតនេះ គឺមិនមានមូលដ្ឋានត្រឹមត្រូវនោះទេ ។

ដូចនេះ ការទាមទាររបស់ភាគីកម្មករនិយោជិត ឱ្យរៀបចំរោងបាយ ជាការទាមទារលើសពីច្បាប់បាន
កំណត់ ដែលនាំឱ្យការទាមទារនេះ ជារិវាទអំពីប្រយោជន៍ ។

ជាទូទៅ ចំពោះរិវាទអំពីប្រយោជន៍ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលតែងតែពិចារណាលើភាពជាតំណាងបំផុត
របស់ភាគីកម្មករនិយោជិត ដែលជាភាគីរិវាទ ។ នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ សហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរ
កម្ពុជា (ស៊ីខេម្យូ) នៃក្រុមហ៊ុន ដែលជាភាគីដើមបណ្តឹងមិនមានភាពជាតំណាងបំផុតនោះទេ ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបដិសេធការពិចារណារិវាទអំពីប្រយោជន៍ ប្រសិនបើ
សហជីព ដែលនាំរិវាទការងារនោះមក ជាសហជីពដែលមិនមានភាពជាតំណាងបំផុតនៅក្នុងរោងចក្រ ។ (សូម
មើលសេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៨៤/០៧-យ៉ុង រ៉ា ២ ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុច
វិវាទទី១, លេខ ១៤៣/០៨-ឆាមចិតថាយ ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី២, លេខ ១៥២/០៨-
វិលសិន ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី២ និងលេខ ៤៨/០៩-រ៉ូស៊ីង ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុច
វិវាទទី២) ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត ប្រការ ៤៣ នៃប្រកាសលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ ចែងថា "
សេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ដែលដោះស្រាយរិវាទអំពីប្រយោជន៍ នឹងមកជំនួសអនុសញ្ញារួម
សម្រាប់រយៈពេលមួយឆ្នាំ ចាប់ពីថ្ងៃដែលសេចក្តីបង្គាប់នោះចូលជាស្ថាពរ លើកលែងតែភាគីរិវាទបានព្រមព្រៀង
គ្នាលើការធ្វើអនុសញ្ញារួមផ្ទៃមួយ ដើម្បីជំនួសសេចក្តីបង្គាប់នោះ" ។

ផ្អែកលើប្រការ ៤៣ ខាងលើនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា បើក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល
ចេញសេចក្តីបង្គាប់ ដែលដោះស្រាយរិវាទអំពីផលប្រយោជន៍ វានឹងក្លាយជាអនុសញ្ញារួមរយៈពេលមួយឆ្នាំ ។ ជា
ទូទៅ អនុសញ្ញារួមត្រូវបានអនុវត្តចំពោះកម្មករនិយោជិតទាំងអស់នៅក្នុងរោងចក្រ ហើយសិទ្ធិក្នុងការធ្វើកូដកម្ម
មិនអាចអនុវត្តឡើង សម្រាប់សើរឡើងវិញនូវអនុសញ្ញារួម នៅពេលដែលអនុសញ្ញារួមនោះមិនទាន់ផុតកំណត់
នោះទេ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់របស់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១៥២/០៨-វិលសិន ហេតុផលចំណុចវិវាទទី២) ។

បន្ថែមលើនេះ កន្លងមកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក៏បានសន្និដ្ឋានថា សហជីពដែលមិនមានភាពជាតំណាង
បំផុត មិនទាន់មានសិទ្ធិយករិវាទផលប្រយោជន៍មកឱ្យក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការដោះស្រាយទេ (សូមមើល
សេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៤៨/០៩-រ៉ូស៊ីង ហេតុផលចំណុចវិវាទទី២ និងលេខ ២៤/១០-វិទ្យាយអេប៊ុល
សូស ហេតុផលចំណុចវិវាទទី៥) ។

Handwritten signature or mark in the bottom right corner.

ក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក៏យល់ស្របតាមការបកស្រាយខាងលើដែរ ។ នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ សហជីពប្រជាធិបតេយ្យកម្មករកាត់ដេរ (ស៊ីខៅខ្វ) នៃក្រុមហ៊ុន ដែលជាដើមបណ្តឹងក្នុងសំណុំរឿងនេះ មិនមានបញ្ជីកាត់ទទួលស្គាល់ភាពជាតំណាងបំផុតទេ ។ ដូច្នោះ សហជីពនេះ មិនមានសិទ្ធិស្របច្បាប់ ក្នុងការនាំសំណុំរឿងវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍ មកឱ្យក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការដោះស្រាយទេ ហើយសិទ្ធិក្នុងការនាំវិវាទនេះ គឺជាសិទ្ធិរបស់សហជីព ដែលមានភាពជាតំណាងបំផុត ។

ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចដីសេធិចារណាការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ឱ្យក្រុមហ៊ុនសង់រោងបាយជូនកម្មករនិយោជិត ។

ចំណុចវិវាទទី៧: ភាគីកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនទទួលយកកម្មករវិនី ថា ចន្ទាត ចូលធ្វើការវិញ និងគិតប្រាក់រំលឹកចាប់ពីថ្ងៃបញ្ឈប់ រហូតដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញ

ករណីវិវាទការងាររួម ឬមិនមែនវិវាទការងាររួម :

មុននឹងពិចារណាលើចំណុចវិវាទនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណាថា តើក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមានយុត្តាធិការលើវិវាទនេះដែរ ឬទេ?

ជាគោលការណ៍ អធិការកិច្ចការងារ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ មានភារកិច្ចក្នុងការសម្រេចថា តើវិវាទនោះជាវិវាទការងាររួមដែរ ឬទេ មុនពេលបញ្ជូនមកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៦៤/០៩-ស៊ីណូមែក ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសន្មតថា រាល់ការទាមទារទាំងអស់នៅក្នុងរបាយការណ៍មិនសរសេររបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យការងារ ដែលបញ្ជូនមកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល គឺជាវិវាទការងាររួម ។ ដោយសារតែភាគីនិយោជកបានធ្វើការជំទាស់ទៅលើការសន្មតនេះ ដូចនេះនិយោជកមានបន្ទុកផ្តល់ភស្តុតាងបញ្ជាក់អំពីអំណះអំណាងរបស់ខ្លួន ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៤៥/០៧-វិសសិន ហេតុផលចំណុចវិវាទទី៤ និងលេខ ៦៤/០៩-ស៊ីណូមែក ។

តាមរយៈអង្គហេតុខាងលើ និយោជកបានលើកឡើងថា ករណីវិវាទនេះមិនមែនជាវិវាទការងាររួមទេ ដោយសារវិវាទនេះ កើតឡើងរវាងកម្មករនិយោជិតតែម្នាក់ គឺកម្មករវិនី ថា ចន្ទាត និងនិយោជក ដូចនេះ យោងលើមាត្រា ៣០០ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមិនមានយុត្តាធិការដោះស្រាយវិវាទនេះទេ ។

មាត្រា ៣០២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា " វិវាទការងាររួម គឺជាវិវាទ ដែលកើតឡើងរវាងនិយោជកម្នាក់ ឬច្រើននាក់ និងបុគ្គលិករបស់ខ្លួនមួយចំនួន អំពីរឿងលក្ខខណ្ឌការងារ ការប្រើប្រាស់សិទ្ធិដែលប្រគល់ឱ្យអង្គការវិជ្ជាជីវៈ ការត្រូវទទួលស្គាល់អង្គការវិជ្ជាជីវៈក្នុងសហគ្រាស បញ្ហានៃការទាក់ទងរវាងនិយោជក និងកម្មករនិយោជិត ហើយការវិវាទនេះ អាចបណ្តាលឱ្យសហគ្រាសប្រព្រឹត្តទៅពុំបានស្រួល ឬធ្វើឱ្យខូចសន្តិភាព

Handwritten signature or mark in the bottom right corner.

សង្គម ។

នៅក្នុងនៃសំណុំរឿងលេខ ៤៥/០៧-វិស សិន ចំណុចវិវាទទី ៤ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានបកស្រាយ ពីវិវាទការងាររួមត្រូវគោរពលក្ខខណ្ឌបីយ៉ាងគឺ :

- ក- ជាវិវាទរវាងកម្មករមួយចំនួន និងនិយោជកម្នាក់ ឬច្រើននាក់
- ខ- បញ្ហានៃវិវាទទាក់ទងនឹងលក្ខខណ្ឌការងារ ការប្រើប្រាស់សិទ្ធិដែលប្រគល់ឱ្យអង្គការវិជ្ជាជីវៈ ការទទួលស្គាល់អង្គការវិជ្ជាជីវៈ ឬបញ្ហានៃទំនាក់ទំនងរវាងនិយោជក និងកម្មករនិយោជិត
- គ- វិវាទនេះអាចបណ្តាលអាចឱ្យសហគ្រាស ប្រព្រឹត្តទៅពុំបានស្រួល ឬធ្វើឱ្យខូចសន្តិភាពសង្គម ។

ផ្អែកលើមាត្រា ៣០២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ និងការបកស្រាយរបស់អាជ្ញាកណ្តាលខាងលើ ដើម្បីអាច និយាយបានថា វិវាទមួយជាវិវាទរួម ត្រូវបំពេញជាចាំបាច់តាមលក្ខខណ្ឌបីយ៉ាងនៃវិវាទការងាររួម ដូចមានចែង ក្នុងច្បាប់ស្តីពីការងារមាត្រា ៣០២។ ក្នុងករណីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា វិវាទនេះកើតឡើង មិនមែនរវាងតែកម្មករនីមួយៗ ថា ចន្ទាត ម្នាក់ និងនិយោជកនោះទេ គឺជាវិវាទដែលមានការគាំទ្រពីកម្មករនិយោជិត ចំនួន ១៥០ នាក់បានផ្តិតមេដៃគាំទ្រឱ្យកម្មករនីមួយៗ ថា ចន្ទាត ចូលធ្វើការវិញ។ ដូចនេះ វិវាទនេះ ជាវិវាទរវាងកម្មករ មួយចំនួន និងនិយោជកម្នាក់ **ដូចនេះ លក្ខខណ្ឌទី១ ត្រូវបានបំពេញ**។ បញ្ហានៃចំណុចវិវាទបានប៉ះពាល់ទៅនឹង លក្ខខណ្ឌការងារ គឺទាក់ទងនឹងការទាមទារឱ្យកម្មករនីមួយៗ ថា ចន្ទាត ចូលធ្វើការវិញ **ដូចនេះ លក្ខខណ្ឌទី២ ត្រូវបាន បំពេញ**។ ទន្ទឹមនឹងនេះដែរ កម្មករនិយោជិតចំនួន ១៥០ នាក់ ដែលផ្តិតមេដៃគាំទ្រឱ្យនិយោជកទទួលយក កម្មករនីមួយៗ ថា ចន្ទាត ឱ្យចូលធ្វើការវិញជាចំនួននៃការគាំទ្រមួយដ៏ច្រើន ដែលការមិនដោះស្រាយវិវាទនេះ អាច បណ្តាលឱ្យសហគ្រាសប្រព្រឹត្តទៅពុំបានស្រួល **ដូចនេះ លក្ខខណ្ឌទី៣ ក៏ត្រូវបានបំពេញដែរ** ។

ដោយហេតុថា លក្ខខណ្ឌទាំងបីត្រូវបានបំពេញ នាំឱ្យវិវាទនេះជាវិវាទការងាររួម។ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សា អាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណាករណីកម្មករនីមួយៗ ថា ចន្ទាត ដូចខាងក្រោម :

មុននឹងពិចារណាចំណុចវិវាទនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណាថា តើចំណុចវិវាទនេះ ជាវិវាទអំពី សិទ្ធិ ដែរ ឬទេ?

មាត្រា ៣១២ កថាខណ្ឌទី២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ បានចែងថា " ក្រុមប្រឹក្សានេះដោះស្រាយជា ផ្លូវច្បាប់ចំពោះការវិវាទ ដែលទាក់ទងនឹងការបកស្រាយ និងការអនុវត្តបញ្ញត្តិច្បាប់ ឬអនុសញ្ញារួមណាមួយ។ ក្រុមប្រឹក្សានេះ ដោះស្រាយដោយសមធម៌ចំពោះការវិវាទឯទៀតទាំងអស់..." ។

យោងតាមមាត្រា ៣១២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារខាងលើ វិវាទអំពីសិទ្ធិ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលដោះ ស្រាយតាមផ្លូវច្បាប់ រឺវិវាទអំពីផលប្រយោជន៍ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលដោះស្រាយដោយផ្លូវសមធម៌ ។

ក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា " វិវាទអំពីសិទ្ធិ គឺជាវិវាទទាក់ទងនឹងសិទ្ធិ

Alina

ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ កិច្ចព្រមព្រៀង ឬអនុសញ្ញារួមណាមួយចែងពីការទាមទារនោះ ” ។ (សូមមើលសេចក្តី បង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ០៥/១១-អ៊ម វេ (សាខាទី១) ហេតុផលចំណុចវិវាទទី១ និង៥, លេខ ១៣/១១- ហូល ករីម៉ិច ហេតុផលចំណុចវិវាទទី១ និង២ និងលេខ ១៤/១១-ជី អេច ជី ហេតុផលចំណុចវិវាទទី៤) ។

នៅក្នុងករណីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ចំណុចវិវាទនេះជាវិវាទអំពីសិទ្ធិព្រោះវិវាទនេះ ទាក់ទងនឹងការមិនបន្តកិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានកំណត់ចំរើរវេលា ដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៧៣ នៃច្បាប់ស្តីពី ការងារ ។ មាត្រា ៧៣ កថាខ័ណ្ឌទី១ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា “ កិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានកំណត់ចំរើរវេលា ត្រូវផុតរលត់តាមធម្មតានៅពេលដល់កាលកំណត់...” ។

នៅក្នុងករណីនេះ កម្មករវិនី ថា ចន្ទាត បានចុះកិច្ចសន្យាការងារ ដែលមានកំណត់ចំរើរវេលាចំនួន ៦ ខែ ជា មួយនិយោជក ដោយកិច្ចសន្យាការងារនេះ ត្រូវផុតរលត់នៅថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ ។

មាត្រា ៧៣ កថាខ័ណ្ឌ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ បានចែងថា “ ប្រសិនបើកិច្ចសន្យាមានកំណត់ចំរើរវេលា លើស ពីប្រាំមួយខែ កម្មករនិយោជិតត្រូវបានគេជូនដំណឹងជាមុន ចំនួនដប់ថ្ងៃអំពីការផុតរលត់នៃកិច្ចសន្យា ឬការមិន បន្តឡើងវិញនៃកិច្ចសន្យា ។ រយៈពេលជូនដំណឹងមុននេះ ត្រូវកំណត់ឱ្យដល់ដប់ប្រាំថ្ងៃចំពោះកិច្ចសន្យា ដែលមាន ចំរើរវេលាលើសពីមួយឆ្នាំ ។ បើគ្មានការជូនដំណឹងមុនទេ កិច្ចសន្យាត្រូវបន្តក្នុងចំរើរវេលាស្មើគ្នានឹងចំរើរវេលា ដែលបានចុះ កិច្ចសន្យាគ្រាដំបូង ឬត្រូវចាត់ទុកថា ជាកិច្ចសន្យាគ្មានកំណត់ចំរើរវេលាពិតប្រាកដ បើចំរើរវេលាសរុបនៃការបន្ត កិច្ចសន្យានោះ លើសពីចំរើរវេលាដែលមានកំណត់ក្នុងមាត្រា ៦៧ ” ។

យោងទៅតាមមាត្រាខាងលើ ការជូនដំណឹង គឺត្រូវឱ្យមាននៅពេលដែលកិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករ និយោជិតលើសពី ៦ ខែ ។ តាមអង្គហេតុ កិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករវិនី ថា ចន្ទាត គឺមានរយៈពេលតែ ៦ខែ ប៉ុណ្ណោះ ហេតុនេះ ការជូនដំណឹងរបស់និយោជក គឺ មានលក្ខណៈល្អប្រសើរជាងច្បាប់ ។

ផ្ទុយទៅវិញ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងធ្វើការពិនិត្យថា តើការមិនបន្តកិច្ចសន្យានេះ ផ្អែកលើ មូលហេតុសហជីព ឬទេ?

មាត្រា ១២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា “ រៀបរយតែមានបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ការងារនេះបញ្ជាក់ច្បាស់ ឬអត្ថបទដទៃទៀតដែលមានលក្ខណៈជាច្បាប់ ឬជាបទបញ្ជាដែលការពារស្ត្រី និងកូនក្មេង ក៏ដូចជាបទប្បញ្ញត្តិ ... គ្មាននិយោជកណាម្នាក់អាចយកបញ្ហា:

...
ការចូលជាសមាជិកសហជីពកម្មករនិយោជិត ឬការធ្វើសកម្មភាពក្នុងសហជីព ដើម្បីជាលេស ធ្វើសេចក្តី សំរេចអំពី:
...
វិន័យ ឬការផ្តាច់កិច្ចសន្យាការងារ” ។

Mea

មាត្រា ២៧៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា " ត្រូវហាមឃាត់ចំពោះនិយោជកគ្រប់រូប មិនឱ្យយកការចូលរួមជាសមាជិករបស់សហជីព ឬការចូលរួមសកម្មភាពរបស់សហជីពនៃកម្មករនិយោជិត ដើម្បីធ្វើការសម្រេចចិត្តក្នុងការជ្រើសរើសឱ្យចូលធ្វើការងារ ការដឹកនាំ និងការបែងចែងការងារ ការតម្កើងថ្នាក់ ការផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួល និងការផ្តល់ផលប្រយោជន៍ វិធានការដាក់វិន័យ និងការបណ្តេញចេញ " ។

បន្ថែមពីលើនេះ នៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានកំណត់ថា ភាគីកម្មករនិយោជិតមានបន្ទុកផ្តល់ភស្តុតាងក្នុងការចោទប្រកាន់ថា និយោជករើសអើងសហជីព។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ៩០/០៦-អេវីក្រឡិន ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី១, លេខ ១១២/០៦-វិវិច ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី១ និងលេខ ០១/០៧-ស៊ីខត្រីម ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី១) មានន័យថា ចំពោះរឿងក្តីជាក់លាក់មួយ ការពិនិត្យនូវភស្តុតាង ត្រូវតែមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ ដែលអាចគាំទ្រការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ដែលថាពិតជាមានការរើសអើងមែន។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ១៩/០៤-ក្បាលកោះ ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី១, លេខ ១៧/០៧-ឆាមចិចថាយ ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី១) ។

ក្រៅពីភស្តុតាងរបស់កម្មករនិយោជិត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងពិចារណាទាក់ទងនឹងអង្គហេតុពាក់ព័ន្ធនឹងរកឃើញផ្សេងៗទៀត ដើម្បីពិចារណាទាក់ទងនឹងការរើសអើង។

តាមរយៈអង្គហេតុ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការលើកឡើងពីការរើសអើងទាក់ទងនឹងសហជីព គឺមានបន្ទុកគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការទាមទារឱ្យចូលធ្វើការវិញ។

តាមអង្គហេតុ មានភស្តុតាង និងការអះអាង ដែលស៊ីសង្វាក់ទាក់ទងនឹងបញ្ហាសហជីព ដូចជាការបន្តកិច្ចសន្យាការងារឱ្យកម្មករនិយោជិត ដែលនៅក្នុងក្រុម លើកលែងតែឈ្មោះ ថា ចន្ទាត ។ និយោជកបានបញ្ជាក់មូលហេតុទាក់ទងនឹងគុណភាពការងាររបស់កម្មករវិនី ថា ចន្ទាត ប៉ុន្តែនិយោជកមិនមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ពីគុណភាពការងាររបស់កម្មករនិយោជិតនោះទេ។ ចំពោះ ការលើកឡើងរបស់ភាគីក្រុមហ៊ុនពិកម្មករ ជួប ណារ៉េន ដែលត្រូវបានមិនបន្តកិច្ចសន្យាការងារនោះ ក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលមិនបានយកមកពិចារណាទេ ដោយមូលហេតុកម្មករ ជួប ណារ៉េន នៅក្រុមផ្សេង Line B7 ។

ជាក់ស្តែង ករណីដែលនិយោជកលើកឡើងពីការឈប់សម្រាកដោយមិនមានច្បាប់ គឺក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាយល់ឃើញថា និយោជកគួរតែអនុវត្តតាមបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និងកិច្ចសន្យាការងារ។

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា នៅក្នុងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រុមហ៊ុន ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០ ត្រង់ប្រការ ៦ ចែងថា " ... ការឈប់សម្រាកដោយគ្មានការអនុញ្ញាតច្បាប់ចាត់ទុកថាមានកំហុស ដែលត្រូវកំណត់ ដូចខាងក្រោម:

- ឈប់តិចជាង២ ថ្ងៃ ក្នុងមួយខែ ចាត់ទុកថាជាកំហុសស្រាល ។

Allice

- លេខចាប់ពី២ថ្ងៃ ទៅតិចជាង៦ ថ្ងៃ ក្នុងមួយខែ ចាត់ទុកថាជាកំហុសមធ្យម ។
- ... ”

លើសពីនេះទៀត នៅក្នុងកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចំរើរេលា ៦ ខែ ចាប់ពីថ្ងៃទី១៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១០ ដល់ថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ របស់កម្មករិនី ថា ចន្ទាត ត្រង់ចំណុចទី៦ ចែងថា “ អ្នកដែលអវត្តមានពី កន្លែងធ្វើការ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវពីក្រុមហ៊ុនត្រូវចាត់ទុកជាអ្នកល្មើសលើកិច្ចសន្យាការងារ ហើយត្រូវ ទទួលការជូនដំណឹងដូចតទៅ:

ក. លិខិតក្រើនរំលឹកចំនួន ១ សន្លឹក ចំពោះការបំពានថ្ងៃដំបូង (១ ថ្ងៃ) ។

ខ. ចំពោះការល្មើសថ្ងៃបន្តបន្ទាប់ លិខិតក្រើនរំលឹក និង លិខិតព្រមាន នឹងត្រូវផ្តល់ជូនដូចខាងក្រោម:

ថ្ងៃទី ១ លិខិតក្រើនរំលឹក

ថ្ងៃទី ២ លិខិតក្រើនរំលឹក

ថ្ងៃទី ៣ លិខិតព្រមាន

ថ្ងៃទី ៤ លិខិតព្រមាន

ថ្ងៃទី ៥ លិខិតព្រមាន

ថ្ងៃទី ៦ ចាត់ទុកថា ការបញ្ចប់ការងារដោយខ្លួនឯង ឬបោះបង់ចោលការងាររបស់ខ្លួន” ។

យោងតាមបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រុមហ៊ុន និងកិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករិនី ថា ចន្ទាត ត្រូវមាន លិខិតព្រមានពីក្រុមហ៊ុន ។ ប៉ុន្តែ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមិនទទួលបានលិខិតព្រមានទាក់ទងនឹងការឈប់ ដោយគ្មានច្បាប់អនុញ្ញាតចំនួន៥លើកនោះទេ ។ ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលជឿជាក់លើការអះអាងរបស់ ភាគីកម្មករិនិយោជិត ដែលថា កម្មករិនី ថា ចន្ទាត មិនបានឈប់ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតនោះទេ ។

មួយវិញទៀត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា ទោះបីនិយោជកមិនបានដឹងថា ឈ្មោះ ថា ចន្ទាត ជាប់ឆ្នោត ឬក៏អត់ ប៉ុន្តែនិយោជកដឹងថា ឈ្មោះនេះ គឺបានឈរជាបេក្ខជនសហជីព ។

ហេតុនេះ តាមការបកស្រាយខាងលើ និយោជកមិនបានបញ្ជាក់បន្ថែម រួមជាមួយនឹងភស្តុតាងគាំទ្រ ការ លើកឡើងរបស់កម្មករិនិយោជិតទាក់ទងនឹងការរើសអើងនោះឡើយ ។

នៅក្នុងសំណុំរឿងមុនដែរៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបង្គាប់ឱ្យនិយោជកទទួលយកកម្មករិនិយោជិតចូល ធ្វើការវិញ ដោយសារការបញ្ឈប់កម្មករិនិយោជិតមានការរើសអើងសហជីព ដែលបំពាននឹងមាត្រា ១២ និង មាត្រា ២៧៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ដែលហាមឃាត់និយោជក មិនឱ្យយកហេតុផលនៃការចូលជាសមាជិកសហជីព ឬការធ្វើសកម្មភាពសហជីព ដើម្បីជួល ឬដាក់វិន័យ ឬផ្តាច់កិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករិនិយោជិតរបស់ខ្លួន ឡើយ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ២៨/០៧-ដេ ហាង ចំណុចវិវាទទី៣ លេខ១២៣/០៧ អ៊ីប្តាកមេន ចំណុចវិវាទទី១ និងលេខ ០៦/០៨-បឹង ឡែន ចំណុចវិវាទទី២) ។

Handwritten signature

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក៏យល់ស្របទៅនឹងការសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗដែរ ព្រោះមាត្រា១២ និង មាត្រា២៧៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ហាមឃាត់និយោជក មិនឱ្យយកហេតុផលនៃការចូលជាសមាជិកសហជីព ឬការធ្វើសកម្មភាពសហជីព ជាមូលដ្ឋានដើម្បីជួល ឬដាក់ វិន័យ ឬផ្តាច់កិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករនិយោជិតរបស់ខ្លួន។ ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបង្គាប់ឱ្យ ក្រុមហ៊ុនទទួលយកកម្មករវិនី ថា ចន្ទាត ចូលធ្វើការវិញ។ ប៉ុន្តែ មិនបង្គាប់ឱ្យគិតប្រាក់រំលឹកចាប់ពីថ្ងៃបញ្ឈប់ រហូត ដល់ថ្ងៃចូលធ្វើការវិញទេ ដោយសារករណីនេះ ជាករណីមិនបន្តកិច្ចសន្យា មិនមែនជាការបញ្ឈប់កម្មករវិនី ថា ចន្ទាត ពីការងារនោះទេ។

យោងតាមការបង្ហាញភស្តុតាង អង្គហេតុ អង្គច្បាប់ និងហេតុផល ដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សា អាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចចេញសេចក្តីបង្គាប់ ដូចតទៅ:

សម្រេច និង បង្គាប់

១. សេចក្តីបង្គាប់ទាក់ទងនឹងវិវាទអំពីសិទ្ធិ:

ចំណុចវិវាទទី៧: បង្គាប់ឱ្យក្រុមហ៊ុនទទួលយកកម្មករវិនី ថា ចន្ទាត ចូលធ្វើការវិញ។

ប្រភេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ទាក់ទងនឹងវិវាទអំពីសិទ្ធិ:

សេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចផ្នែកទី១នេះ នឹងក្លាយជាស្ថាពរភ្លាម ហើយអនុវត្តចំពោះភាគីពេញលេញ ដោយយោងតាមអនុស្សាវរណៈនៃការយោគយល់គ្នា ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០។

២. សេចក្តីបង្គាប់ទាក់ទងនឹងវិវាទអំពីឯកសារប្រយោជន៍:

ចំណុចវិវាទទី ៦ : បដិសេធពិចារណាការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ឱ្យក្រុមហ៊ុនសង់រោងបាយជូនកម្មករ និយោជិត។

ប្រភេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ទាក់ទងនឹងវិវាទអំពីឯកសារប្រយោជន៍:

សេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចផ្នែកទី២នេះនឹងក្លាយជាស្ថាពរ បន្ទាប់ ពីថ្ងៃជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីបង្គាប់ចំនួន ០៨ ថ្ងៃ បើសិនជាមិនមានភាគីណាមួយដាក់ពាក្យជំទាស់ជាលាយលក្ខណ៍ អក្សរទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ តាមរយៈលេខាធិការដ្ឋាននៃក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ក្នុងរយៈពេលនេះទេ។

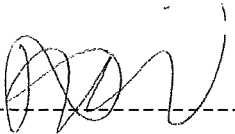

Handwritten signature or mark.

ហត្ថលេខារបស់សមាជិកក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល

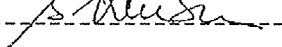
អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីនិយោជក :

ឈ្មោះ : សេង តូចឃីន

ហត្ថលេខា: -----

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីកម្មករនិយោជិត :

ឈ្មោះ : ស៊ុន គីមស៊ាន

ហត្ថលេខា: -----

ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល :

ឈ្មោះ : ម៉ែន ម៉ុងឃារ

ហត្ថលេខា: -----